

פרק כ' TABOA

לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי (כו, יג)

בספר "תורת ועבודות מבית רבוינו" מספר, שכשחוזמן האדמו"ר מסאטמר צ"ל לבקר את האדמו"ר מיז'ניץ צ"ל בגרוסורדיין, אמר לו האדמו"ר מיז'ניץ בשם ה"קדושת לוי" מברדייטשוב, שפרש את מלות התפילה: "כי זכר כל הנשכנות אתה הוא מעולם", שהקב"ה זכר את כל מה שאדם שוכח, הן למצות והן בעברות, ובהתאם לכך משלם שכר או מעenis.

כלומר, אם אדם עשה מצווה וכתוואה מכך מחזק עצמו ומתגאה, הקב"ה שוכח לו את אותה מצווה. ולהפך, אם אדם עשה עברה, חיללה, וזכור אותה וידעו שציריך לתקן את מה שעשה בבחינת "וחטאתי נגיד תמייד", אז ה' שוכח מהעברה. מה שאון כן, אם שעושה מצווה שוכח ממנה תכף ומיד וידעו שאון לו במה להתגאות, כי כמו שיעשה, עדין לא יצא ידי חובתו - אז ה' זכר את המצווה.

ענה לו האדמו"ר מסאטמר צ"ל, שעל פי הדברים הנ"ל נתן לפרש מקרא קדש שלפנינו: "לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי". ולכאורה קשה, איזה מין ודוי זה, הרי אומר כאן רק דברים טובים על עצמו, "עשיתי הכל אשר צויתני" וכו', ובודאי הרי ציריך לומר שעשה דברים לא טובים! אלא, שההודיע הוא על "ולא שכחתי" - אמנם עשית רק דברים טובים, אבל לא שכחתי מהם, וכשעושים דברים טובים צריכה תכף לשכח מהם ולא להחזיק לעצמו טובה על עשייתם.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א